

«Рука допомоги» - це можливість заявити про себе на весь світ: як швачка стала блогеркою

– Для мене «Рука допомоги» – це, насамперед, здійснення мрії, – розповідає 29-річна харків'янка Олена Медкова. – По-друге, досвід ведення бізнесу. По-третє, свобода у реалізації своїх креативних ідей.

Олена за освітою модельєр-конструктор. Її мама – швачка. Вона навчила Олену шити з шести років. Разом з мамою вони збиралися відкрити у рідному Краснодоні на Луганщині сімейне ательє. А тут – війна... Родина змушена була розпрощатися зі своїми планами на життя й починати все заново.

– На сусідню Харківщину, де ми вирішили перечекати бойові дії, сподіваючись, що вони ось-ось закінчатся, я прихопила свою єдину швейну машинку, яка мене завжди виручала у найскрутніші часи, – розповідає Олена. – Шила вдома під замовлення. На брак клієнтів не скаржилася. Але три роки тому життя зробило крутий поворот. Я була зареєстрована у Лозовій, а мешкала у Харкові, і в мене у зв'язку з цією невідповідністю виникла потреба змінити картку вимушеного переселенця. Звернулася до міського центру зайнятості за довідкою про те, що не перебуваю у ньому на обліку. А мені заодно там розповіли про пілотний проект Міністерства соціальної політики «Рука допомоги», що реалізувався за підтримки Світового банку у 2016-2019 роках у трьох областях України в рамках проекту «Модернізація системи соціальної підтримки населення України». Пілот розповсюджувався на офіційних тривалих малозабезпечених безробітних і на вимушених переселенців.

Олена скористалася шансом. І вже незабаром відкрила власне ательє. Сума фінансової підтримки від держави склала 64 тисячі гривень, на які було придбано 5 швейних машинок з різними функціями. Майстриня шила на замовлення чоловічу і жіночу нижню білизну, виставляла свої роботи з цікавими коментарями у соціальних мережах, напрацьовуючи базу клієнтів. Відкопувала тканини з подіуму Valentino у харківському підвальчику, експериментувала з фурнітурою, бралася практично за все, про що її просили. А сарафанне радіо розносило інформацію про неї серед харків'ян.

– Я в прямому сенсі жила на роботі, – посміхається Олена. – Особливо влітку, коли на мене вийшли представники двох відомих українських брендів, які замовили велику партію купальних костюмів. У розпал сезону їх демонстрували топ-моделі. А у пошитих мною циркових костюмах українські артисти виступали у Швейцарії. Зі столичними артистами цирку ми співпрацювали ще з довоєнних часів.

Олена дуже потребувала помічниць, тому кілька разів зверталася до центру зайнятості, щоб направили до неї безробітних швачок. Передавала їм свою майстерність, однак дуже швидко прощалася, бо її вимоги до темпів і якості роботи були не для них.

У якийсь момент молода жінка відчула, що надто стомилась від щоденного шиття як фізично, так і морально. Значно більше задоволення отримувала від ведення блогу «Швачка-бджілка» («Шьюшка-пчела»). У своїх відеороликах вона ділилася як простими речами для тих, хто хоче навчитися шити для себе (як заправляти нитку в машинку, як зробити рівний шов, зшити футболку тощо), так і власними секретами з професійними майстринями. На її майстер-класи наразі підписано 100 тисяч людей. Їхні позитивні відгуки мотивували Олену шукати нові форми подачі уроків майстерності. У них вона, наприклад, показує, як з кухонної клейонки пошити стильну жіночу сумку, зі штучного хутра – цікаву шубу, а з

підручних матеріалів – домашні капці. Останнє захоплення Олени Медкової – ліногравюра на тканині. Закупила лінолеум, стамески, шпателі, макетний ніж, акрилові фарби і наочно демонструє, як нанести ліногравюру, скажімо, на футболку. Відео викладає в Інстаграм. Вона вже не просто швачка, а гуру швейної справи.

Через три роки Олена Медкова повністю повернула державі мікрокредит за рахунок сплати обов'язкових для ФОП платежів. Креативну блогерку з Харкова, яка починала швачкою, помітили на ТікТок – сервісі для створення і перегляду коротких відео, і запропонували викладати навчальні відео шиття. Це буде офіційна робота на відстані, і всі податки від отриманих доходів Олени як фізичної особи-підприємця лишатимуться в Україні. Отож, завдяки участі у пілотному проєкті «Рука допомоги», Олена Медкова отримала можливість заявити про себе на весь світ.

З січня наступного року «Рука допомоги» повертається. В Україні починає діяти бюджетна програма, яка перетворюватиме малозабезпечених і довготривалих безробітних на підприємців, механізми якої були успішно апробовані в пілотному проєкті «Рука допомоги».

Бажаючим вийти зі стану бідності малозабезпеченим і довготривалим безробітним буде запропонована допомога розміром до 15 мінімальних зарплат (на початок 2022 року – 97 500 грн) для оплати рахунків на придбання необхідного для заснування власної справи обладнання і матеріалів. Вагома перевага цього механізму в тому, що допомогу можна повертати за рахунок сплачених у процесі підприємницької діяльності податків і соціальних внесків. Тобто, сума до повернення зменшуватиметься з кожним податковим платежем. Крім того, якщо такий підприємець працевлаштує ще двох осіб за направленням центру зайнятості, повертати допомогу державі буде не потрібно. Детальний опис механізму надання допомоги міститься за посиланням <https://www.kmu.gov.ua/npas/deyaki-pitannya-spriyannya-ekonomichnij-samostijnosti-malozabezpechenih-simej-397-210421>.

<https://www.msp.gov.ua/news/20893.html>

Довідка.

«Модернізація системи соціальної підтримки населення України» – проєкт, який реалізує Міністерство соціальної політики України за підтримки Світового банку. Мета проєкту – сприяння успішному здійсненню соціальних реформ, спрямованих на зменшення бідності та підвищення соціального захисту найуразливіших груп населення.

У рамках проєкту удосконалюються процеси надання соціальної допомоги, покращується адміністрування соціальних виплат і послуг, стимулюється розвиток сімейних форм виховання та соціальна підтримка дітей-сиріт і сімей з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах.